

GRANGES INDUSTRIALS: UN PROBLEMA MORAL

Peter Singer

Hi ha un consens creixent sobre el fet que les granges industrials d'animals (també conegudes com a CAFO, és a dir operacions d'alimentació d'animals concentrats) són moralment incorrectes. El moviment americà pels drets dels animals, que en els seus primers anys es va centrar sobretot en l'ús dels animals per a la recerca, ara ha començat a adonar-se que les granges industrials representen de lluny el major maltractament cap als animals. Els números parlen per si sols. Als Estats Units, es maten entre 20 i 40 milions d'ocells i mamífers per a la recerca cada any. Això pot semblar molt (i excedeix de lluny el nombre d'animals morts per la seva pell, i encara més el nombre relativament petit utilitzat als circs) però als escorxadors americans s'hi maten més de 40 milions d'animals en dos dies, que a l'any representen 10.000 milions d'animals.

La immensa majoria d'aquests animals s'han passat tota la vida confinats en tancats, sense sortir-ne ni una hora. El seu sofriment no és cosa de poques hores o dies, sinó de tota la vida. Porcs i vedells són destinats a estables tan estrets que no els permeten ni fer la volta, molt menys encara fer uns pocs passos. Les gallines ponedores no poden desplegar les ales perquè les seves gàbies són massa petites i massa atapeïdes. Com que no tenen res per fer al llarg del dia, es frustren i s'ataquen les unes a les altres. Per tal de prevenir les pèrdues, els productors els serren els becs amb un ganivet calent, tallant també nervis sensibles.

Els pollastres, criats en naus que hostatgen 20.000 aus, ara són alimentats perquè creixin tan ràpid que la majoria d'ells desenvolupen problemes a les potes perquè els seus ossos immadurs no poden sostenir-los el pes del cos. El professor John Webster, de la Facultat de Veterinària de la Universitat de Bristol, diu: "els pollastres que mengem són l'únic bestiar que es troba en situació de patiment crònic durant, almenys, el 20 % de la seva vida. No es mouen no pas

perquè estan apilonats, sinó perquè els fan massa mal les articulacions”.

A vegades, les potes se'ls pleguen, provocant-los la mort per inanició, perquè no arriben a abastar el menjar. Evidentment, els productors aleshores no poden vendre aquestes aus, però econòmicament els surt més a compte mantenir la producció de cries de creixement anormalment ràpid. Com assenyala un article publicat en una revista especialitzada, "la pura matemàtica" et porta a la conclusió

que, sovint, "val més arribar al pes i ignorar la mortalitat". Una altra conseqüència dels gens d'aquestes aus és que les aus de criar (els pares de les que trobem al supermercat) passen gana contínuament. La seva descendència mor als 45 dies de vida, però ells han de viure prou per arribar a la maduresa sexual. Si se'ls alimentés tant com estan programats per menjar, ben aviat estarien grotescament obesos i moririen o serien incapaços d'aparellar-se. Per tant, se'ls raciona estrictament i s'han de passar el dia buscant menjar, sense cap èxit.

L'oposició a les granges industrials, que abans s'associava majoritàriament amb els activistes pels drets dels animals, ara és compartida per molts conservadors, entre els quals hi ha Matthew Scully, antic redactor de discursos per a la Casa Blanca de George W. Bush, i autor de *Dominion: The Power of Man, The Suffering of Animals, and the Call to Mercy* (Domini: el poder de l'home, el patiment dels animals i la crida a la pietat). Per a Scully, encara que Déu ens ha donat un "domini" per sobre els animals, hauríem d'exercir aquest domini amb pietat, i les granges industrials no ho fan. Les obres de Scully han trobat suport entre altres conservadors, com ara Pat Buchanan, director de *The American Conservative*, que va posar en portada l'article d'Scully "Fear Factories, The Case for Compassionate Conservatism — for Animals" (Les fàbriques de la por, arguments per a un conservadorisme compassiu — pels animals), i George F. Will, que des de la seva columna al *Newsweek* va recomanar el llibre d'Scully.

Una autoritat religiosa com el Papa Benet XVI ha declarat que el "domini" humà sobre els animals no justifica les granges industrials. Mentre era cap de la Sagrada Congregació per a la Doctrina de la Fe de l'Església Catòlica Romana, el futur papa va condemnar "l'ús industrial d'éssers, que fa que s'alimenti les oques de manera que produeixin un fetge el més gran possible, o que les gallines visquin tan apilonades que es converteixen en caricatures d'aus. Aquesta "degradació dels éssers vius a productes" li semblava "contradir la relació de reciprocitat que es llegeix a la Bíblia".

Hi ha qui pensa que les granges industrials són necessàries per alimentar la població creixent del planeta. Tanmateix, és el contrari. Independentment de com d'eficient i intensiva sigui la producció de porc, vedella, pollastre, ous i llet, en el sentit estricte de produir més carn, més ous o més llet per cada quilo de pinso que es dona als animals, criar animals continua sent un malbaratament de recursos. No augmenta la quantitat total de menjar disponible per al consum humà, sinó que la redueix.

Una operació d'alimentació d'animals concentrats és, com diu el nom, una operació en la qual concentrem animals i els alimentem. No és com els ramats de vaques o d'ovelles, que s'alimenten sols. És aquí que hi ha el problema ecològic fonamental: les granges industrials depenen de les terres conreades que produeixen el menjar dels animals. Com que els animals, fins i tot estant tancats, utilitzen la major part del valor nutritiu de l'alimentació per moure's, mantenir-se calents i formar ossos i altres parts no comestibles del cos, l'operació en conjunt és una manera poc efectiva d'alimentar les persones. Suposa una demanda més gran per al medi ambient pel que fa a terreny, energia i aigua que altres tipus de granges. Seria més eficient utilitzar les terres de conreu per conrear-hi menjar per als humans.

Les granges industrials, dominades amplíssimament per grans empreses com ara Tyson, Smithfield, ConAgra i Seaboard, han contribuït a la despoblació rural i a la davallada de les granges

familiars. No tenen res a favor, tret que produeixen menjar que és barat en el punt de venda. Però els animals, el medi ambient i les comunitats rurals paguen molt car aquest preu baix.

Per sort, existeixen altres alternatives, entre les quals hi ha la dieta vegetariana estricta, o la compra de productes animals exclusivament a productors que permetin que els animals surtin i que tinguin una vida mínimament decent. Ja és hora que hi hagi un canvi en els nostres valors. Mentre la societat se centra en temes com el matrimoni homosexual o l'ús d'embrions en la recerca, passem per alt un dels grans problemes morals de l'actualitat. Hauríem de veure que la compra i el consum de productes provinents de granges industrials, ja siguin individualment o en institucions com ara la universitat, és una violació de les normes ètiques més bàsiques pel que fa a com hem de tractar els animals i el medi ambient.

Article publicat al diari *The Minnesota Daily*, el 22 de març del 2006

Font: <http://www.utilitarian.net/singer/by/20060322.htm>

Traducció: Oriol Ponsatí i Murlà per a www.terrificabras-filosofia.info